

De același autor (ultima ediție): *Despre înfruntarea bolii* (Editura Areopag, 2018), *Despre înfruntarea necazurilor* (Editura Areopag, 2018), *Despre avort. Motive, traume, consecințe* (Editura Areopag, 2018), *Vlahiia – Puterea iubirii* (Editura Areopag, 2017), *Cum să ne creștem copiii* (Editura Areopag, 2017), *Patericul pe înțelesul copiilor* (Editura Areopag, 2016), *Doctorul de povești* (Editura Areopag, 2016), *Patericul mirenilor. Pilde pentru secolul XXI* (Editura Meditații, 2013), *Jurnalul convertirii* (Editura Areopag, 2013), *Cartea nunții* (Editura Areopag, 2013), *Repere: Duhovnicul. Rugăciunea. Postul* (Editura Meditații, 2011), *Drumul cwințelor* (Editura Egumenița, 2009), *Zorii apocalipsei* (Editura Egumenița, 2008), *Fețele apostaziei - Dărâmarea idolilor* (Editura Agnos, 2008), *Underground – Rebelii generației NU* (Editura Agnos, 2007), *Tinerii și sexualitatea – Repere pentru mileniul III* (Editura Egumenița, 2007), *Despre reîncarnare și invazia extraterestră* (Editura Egumenița, 2006), *Despre horoscop, cutremure și ghicirea viitorului* (Editura Lucman, 2006), *Tinerii și sexualitatea – Între iubire și păcat* (Editura Lucman, 2006), *Tinerii și sexualitatea – Întrebări și răspunsuri* (Editura Lucman, 2006), *Tinerii și sexualitatea – Păcate noi, păcate vechi* (Editura Egumenița, 2005), *Mângâiere pentru bolnavi* (Editura Egumenița, 2004).

danionvasile@yahoo.com

www.danionvasile.ro

© Pentru ediția de față, Editura Areopag
ISBN 978-606-8451-94-7

Danion Vasile

PRIETENUL NOSTRU, SFÂNTUL VASILE DE LA OSTROG

Izbăvitorul de frică

Editura Areopag
București, 2019

Nu pentru drepti a venit Hristos în lume, Sfinte Vasile, ci pentru păcătoși. Nu cei sănătoși au nevoie de vindecare, Sfinte Vasile, ci cei bolnavi. De aceea, nu te uita la puținătatea rugăciunilor mele, ci uită-te la suferința prin care trece. Ușurează-i-o, sfinte, cu darul pe care ți l-a dat Dumnezeu. Alungă toată lucrarea vrăjmașului de la (numele) și dă-i putere să meargă pe calea mântuirii. Să lepede toate relele și să ducă o viață bineplăcută lui Dumnezeu. Da, sfinte, fii grabnic ajutor, pentru că altfel va continua să meargă pe drumul spre pierzarea sufletului și a trupului. Fii stăvilă în fața lui, când obiceiul cel rău va încerca să îl stăpânească din nou. Dă-i putere să rabde și să scape de patimile care îl apasă. Ca până la sfârșitul vieții lui să Îi mulțumească lui Dumnezeu, iar pe tine să te aibă povățuitor și ocrotitor pe calea cea îngustă a mântuirii. Amin.

Cuprins

Introducere

Lângă prietenul meu, Sfântul Vasile al Ostrogului.....5

Scurte tâlcuiri la Acatistul Sfântului Vasile al Ostrogului..... 23

Mărturii despre ajutorul Sfântului Vasile al Ostrogului..... 85

Despre frică, stres și atacuri de panică..... 110

Între accidente și binecuvântări 127

„Dumnezeu nu are pe nimeni de pierdut” 135

Despre un atac de panică și intervenția sfinților.....149

Din minunile Sfântului Vasile... 159

În loc de încheiere..... 173

*Acatistul Sfântului Vasile al
Ostrogului, făcătorul de minuni* 195

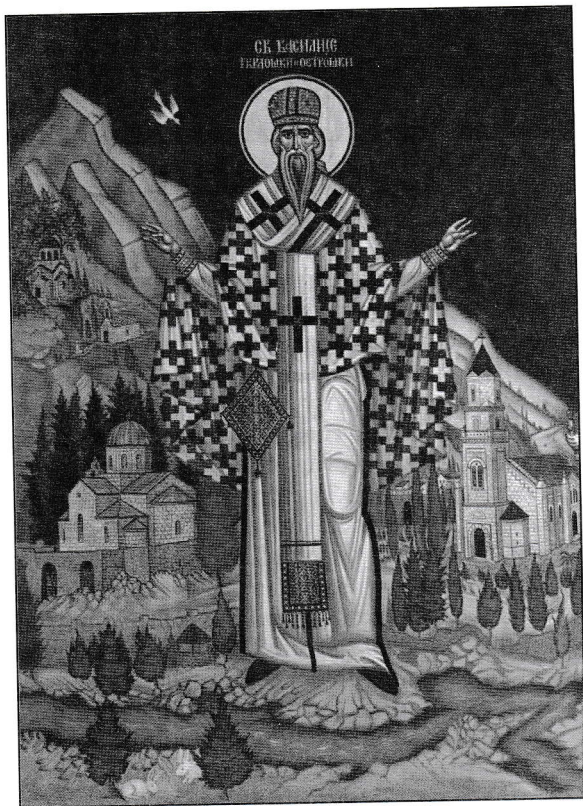
Rugăciune către Sfântul Vasile al
Ostrogului care se citește la vreme de
tulburare și frică 228

Rugăciune către Sfântul Vasile al
Ostrogului la vreme de necaz..... 230

Rugăciune către Sfântul Vasile al
Ostrogului pentru cel bolnav 233

Rugăciune către Sfântul Vasile al
Ostrogului pentru cei cu mințile
bolnave..... 234

Rugăciune către Sfântul Vasile al
Ostrogului pentru cel căzut în
lanțurile drogurilor 237

Introducere

Lângă prietenul meu, Sfântul Vasile al Ostrogului

Înainte de orice, te rog să îmi faci o favoare. Da, cititorule, care citești întâmplător aceste rânduri, te rog să îmi faci o favoare. Nu cred că există întâmplări. Din moment ce tu citești această carte, să știi că m-am rugat pentru tine. Adică, m-am rugat și pentru tine. Nu sunt un mare rugător, rugăciunile mele nu sunt mai puternice decât ale tale... Dar m-am rugat ca Dumnezeu să te ajute să înțelegi că prin rândurile mele vreau să îți fac cadou... o comoară. Te rog să îmi faci favoarea de a fi atent cu cadoul pe care ți-l fac și să îl prețuiești așa cum merită...

Poate că ești îngândurat, poate că ești chiar îngenuncheat de încercările vieții, așa că primele mele rânduri nu îți smulg nici măcar un zâmbet: „Ce vrea să îmi vândă autorul acestei cărți? Ce urmărește cu adevărat?”

În ziua de astăzi mulți vin să ne amăgească cu tot felul de cadouri care de fapt ne îndatorează, cu tot felul de baloa-

ne de săpun, cu tot felul de daruri prin care de fapt câștigă tot ei, cei care ți le fac. Sunt conștient de această tristă stare de fapt, sunt conștient de faptul că majoritatea cadourilor au un preț, că puțini oameni ne dăruiesc ceva cu adevărat, din sufletul lor.

Există o grămadă de cărți de dezvoltare personală care îți promet că te ajută într-o grămadă de lucruri, dar, după citirea lor, viața ta nu se schimbă cu nimic, ci doar ai rămas cu senzația de regret că nu te-ai aflat printre fericiții care au avut șansa de a prinde barca succesului.

A durat săptămâni – ba nu, chiar luni – până ce am putut să încep să îți scriu. De ce așa mult? Pur și simplu pentru că îmi este foarte greu să îți vorbesc despre prietenul meu, Sfântul Vasile al Ostrogului, așa cum ar trebui. Mi-a fost și îmi este teamă că nu voi putea să te ajut să îl cunoști așa cum trebuie. Că rândurile mele nu vor fi în stare să ajungă la inima ta.

„Cuvintele mele sunt prea sărace pentru asta...” Am citit formularea aceasta cu diferite prilejuri, în care diferiți autori încercau să îmbrace în smerenie dorința lor de a fi cât mai citați, cât mai apreciați, cât mai faimoși. Dar te rog să

mă crezi că e doar purul adevăr, chiar nu știu cum să exprim ce înseamnă pentru mine Sfântul Vasile al Ostrogului.

Din mulțimea de mărturii despre minuni pe care le-a făcut și care m-au marcat în mod deosebit, am să îți reproduc acum una, în care este vorba de ajutorul dat unei femei care a trecut printr-o operație riscantă: „Prin anii '80, unei femei pe nume Olga Puhalo, din Herțegovina, i s-a arătat în vis Sfântul Vasile al Ostrogului și i-a spus că el este făcătorul de minuni de la Ostrog. Până atunci, femeia nu știa cum arată icoana Sfântului Vasile. A mers în pelerinaj la Ostrog, mergând ultima parte a drumului pe jos, ca o nevoință. Pe drum a avut unele greutăți, dar a reușit să ajungă cu bine. Și alți pelerini mărturisesc că au ajuns greu la Ostrog, dar când au ajuns acolo, bucuria le-a șters toată supărarea. Când Olga a văzut icoana sfântului s-a bucurat, pentru că Sfântul Vasile era pictat așa cum i se arătase în vis. Olga a început să vină în fiecare an de două-trei ori la Ostrog, ca mulțumire.

În anul 1992, Sfântul Vasile i s-a arătat din nou femeii în vis, întărind-o în credință. Femeia avea probleme cu vederea, care îi slăbea încet-încet. Ea purtase

ochelari, apoi lentile de contact, dar ajunsese să nu mai poată deosebi ziua de noapte. Doctorii i-au spus că are cancer la ochi și că în urma operației există pericolul să rămână nu doar fără vedere, ci și fără ochi.

Femeia s-a dus din nou la Ostrog, unde a primit ulei sfințit, o cruce și metanii. Un doctor de la o clinică privată a sfătuit-o să renunțe la operație, ca să nu își piardă ochii. Dar femeia i-a spus că are încredere în Dumnezeu și că vrea să fie operată. Înainte de operație, femeia a visat Mănăstirea Ostrog și încă două mănăstiri, fără să își dea seama ce mănăstiri sunt.

Femeia a mărturisit: «Am simțit, auzit și trăit totul, pentru că operația s-a făcut cu laserul și cu anestezie locală. A fost foarte dureros, iar la un moment dat, în timpul operației, am simțit cum mâinile profesorului tremură pe capul meu. El a spus că a început hemoragia și că este rău. Am simțit o durere puternică, din cauza căreia nu am mai putut respira. Se auzeau glasuri în jurul meu, spunând: «Liniștiți-vă, încercați să respirați, aveți hemoragie puternică.» Nu puteam face nimic. Mi-am amintit de metaniile mele de la Ostrog, metaniile de la Sfântul Vasi-

le de Ostrog, pe care le-am atins cu chiu, cu vai, și cu mare greutate am început să mă rog lui Dumnezeu și Sfântului Vasile. Nu știu cât timp a trecut sau ce se vorbea în jurul meu, pentru că eu tot timpul m-am rugat lui Dumnezeu. La un moment dat, am simțit că durerea s-a oprit. L-am auzit pe profesor spunând: «Acum este totul bine, Olga! S-a terminat.» Toată noaptea am fost într-o stare ciudată, iar ochiul m-a durut foarte rău. Eram istovită, tristă și, în același timp, nerăbdătoare, în adâncul sufletului meu știam că voi vedea.

Dimineața, când mi s-a luat pansamentul de pe cap, l-am văzut perfect pe profesor. I-am spus: «Profesore, arătați minunat!» El a zâmbit și, după cum a recunoscut, la început nu a crezut. «Vedeți, profesore, ce înseamnă voia lui Dumnezeu!», i-am spus atunci. Era și el fericit. I-am mulțumit lui Dumnezeu și Sfântului Vasile de Ostrog, iar când mi-au luat pansamentul, eu am scris un cântec de mulțumire lui Dumnezeu. De atunci, vin des la Ostrog, mai des de două ori pe an, și le povestesc tuturor despre marele preacuvios al lui Dumnezeu și despre Dumnezeu, Care mereu îi miluiește pe păcătoșii

care cred în El, cum și pe mine, păcătoasa, m-a miluit.”¹

Respectiv Poate că ai citit și tu multe minuni, mai impresionate decât aceasta. Și totuși... atunci când am citit-o pe aceasta, am simțit că trebuie să dau un examen. Într-un fel, am plătit ceea ce îți scriu cu o operație. Operația respectivă nu a fost o operație grea, dar presupune anestezie generală.

Cu mulți ani înaintea acestei intervenții medicale, la una dintre primele operații pe care le-am avut în viața mea doctorul nu a făcut anestezia cum trebuie, fiind puțin amețit de băutura. A greșit ceva și, sperându-se, m-a pus să ies puțin pe hol. Am ieșit schiopătând. Îmi curgea mult sânge, deși era o operație ușoară, la degetul mare de la piciorul drept. Nu ar fi trebuit ca asistentele să îl lase să înceapă intervenția în halul în care era. Îmi amintesc și acum cum stăteam pe hol, în fața cabinetului, așteptând să mă cheme înapoi, ca să termine operația.

---

¹ Din volumul *Sfântul Vasile al Ostrogului – Minuni contemporane (după anul 1968)*, apărut la Editura Egumenița, Galați, 2017, pp. 91-95 (n.a).

Am rămas de atunci cu o frică mare de operații și de anestezie... De aceea, citind cum Sfântul Vasile a ajutat-o pe Olga Puhalo, am simțit că trebuie să dau un examen. Dacă sfântul, la care aveam evlavie de ani de zile, este așa de mare făcător de minuni, atunci i-am cerut să mă ajute să trec cu bine de această operație. Altfel, nu voi avea nici curajul și nici puterea să scriu despre el.

Poate că ai citit că diferiți cuvioși sau sfinți, fiind înaintea unei încercări, spuneau lucruri asemănătoare. Unii, de exemplu, spuneau că nu vor mai aprinde candela dacă nu îi va ajuta Maica Domnului sau un sfânt. Din afară, o astfel de raportare poate apărea ca un șantaj, ca și cum L-ai obliga pe Dumnezeu să te ajute. Eu nu știu ce era în sufletele lor, dar pur și simplu am simțit că nu am dreptul să vorbesc despre Sfântul Vasile, dacă nu trec prin operația respectivă.

Să îți spun cum a fost la operație? Să îți spun că ziua respectivă (am fost operat dimineața) a fost una dintre cele mai frumoase zile din viața mea? După operație am avut atâta pace în suflet, încât mă întrebam dacă la sărbătorile pascale care se apropiau va fi mai frumos de atât. Nu am simțit că am fost la operație. Sfântul

Vasile mi-a fost aproape și îi mulțumesc pentru asta.

În noaptea de dinaintea operației mi-a dat târcoale frica. Sfinții Părinți spun că mânia, trândăvia, frica sunt dureri rele care atacă sufletul. Am simțit atacul fricii, dar m-am liniștit spunându-mi că pur și simplu a doua zi nu voi mai merge la spital, dacă nu mă va părăsi frica. M-am rugat Maicii Domnului și Sfântului Vasile și m-am culcat.

Dimineața, după ce m-am sculat, m-am rugat și am avut liniște până la intrarea în operație. După operație, chiar dacă eram puțin amețit când m-am trezit după anestezie, liniștea îmi rămăsese în suflet. Îmi venea să strig și să vorbesc tuturor despre Sfântul Vasile... Așa am ajuns să scriu această carte.

„Mare chestie! – poate că spui. A găsit un fricos curajul să meargă la o operație și, gata, i s-a năzărit că trebuie să mărturisească puterea sfinților...”

Dar nu despre ajutorul pe care l-am primit eu de la Sfântul Vasile, în mai multe rânduri, vreau să citești. Nu, ci vreau să citești despre minunile Sfântului Vasile. Și despre viața lui, care e o minune în sine. Doar că îmi e teamă că ceea ce vei citi poate trece pe lângă tine, așa cum s-a în-

tâmplat și cu alți oameni. Au citit, s-au gândit că sunt mari minunile sfântului, dar... atât. Viața lor a rămas aceeași ca înainte.

Inițial am considerat că nu este cazul să semnez acest volum. Cartea nu este, decât într-o mică măsură, originală. Dar totuși am semnat-o la sugestia primilor cititori ai manuscrisului și a unor persoane care au văzut pe o rețea de socializare varianta inițială a copertei (cea pe care autorul nu era menționat).

Am simțit că am, pur și simplu, datoria să scriu despre Sfântul Vasile după ce m-am închinat la sfintele sale moaște. În anul 2011, pe vremea când eram director al Editurii Egumenița, am redactat prima carte tradusă în limba română despre Sfântul Vasile. Întâlnirea cu sfântul prin acea carte mi-a adus mare bucurie. De atunci mi-am dorit să fac mai multe pentru el. Când am ajuns la Ostrog pentru prima dată această dorință mi s-a aprins în suflet cu și mai mare putere. Îmi pare rău că a durat atât de mult timp până am reușit să o împlinesc...

Când m-am apucat să scriu despre Sfântul Vasile al Ostrogului, voiam să fac o broșură, scurtă și ușor de citit, în care să fac referire și la câteva dintre minunile